

## بررسی رابطه بین ترس از شکست و خودکنترلی با تعلل ورزی تحصیلی در دانش آموزان مقطع متوسطه

سمیه رجب پور فرخانی<sup>۱</sup>، آزاده پارسا<sup>۲</sup>، بهناز قنبرپور<sup>۳</sup> و شعیب وحیدی<sup>۴</sup>

۱. استادیار گروه روانشناسی موسسه آموزش عالی حکیم نظامی، قوچان، ایران.

simarajabpour@yahoo.com

۱. دکتری تخصصی روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی.

۱. دانشجوی کارشناسی روانشناسی موسسه آموزش عالی حکیم نظامی، قوچان، ایران.

۱. استاد دانشگاه فرهنگیان واحد پردیس ثامن الحجج.

### چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین ترس از شکست و خودکنترلی با تعلل ورزی تحصیلی در دانش آموزان مقطع متوسطه بود. جامعه آماری پژوهش کلیه دانش آموزان دختر دوره متوسطه دوم شهر قوچان در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ بود که ۲۹۳۵۰ نفر بودند. با استفاده از جدول کرجسی و مورگان حجم نمونه ۳۷۹ نفر تعیین شد. برای انتخاب نمونه از بین مدارس جامعه آماری به روش نمونه گیری خوشه‌ای مرحله‌ای ۸ مدرسه انتخاب و از هر مدرسه ۵ کلاس انتخاب شد سپس از هر کلاس ۱۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شد که در نهایت نمونه‌ای به حجم ۳۸۰ نفر انتخاب شد و پرسشنامه تعلل ورزی تحصیلی سولومون و راث بلوم (۱۹۸۹)، پرسشنامه فرم کوتاه خودکنترلی تانجی و همکاران (۲۰۰۴)، و پرسشنامه ارزیابی ترس از شکست کانروی (۲۰۱۰) را تکمیل کردند. برای تحلیل داده‌ها، از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد و داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS-21 تحلیل شدند. نتایج پژوهش نشان داد که ترس از شکست و خودکنترلی هر دو پیش‌بینی کننده تعلل ورزی تحصیلی هستند، به عبارت بهتر، وجود ترس از شکست بیشتر و خودکنترلی کمتر در افراد، احتمال تعلل ورزی تحصیلی در آنها را افزایش می‌دهد. همچنین نتایج نشان داد که بین ترس از شکست و خودکنترلی با تعلل ورزی تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد.

**واژه‌های کلیدی:** ترس از شکست، تعلل ورزی تحصیلی، خودکنترلی.